

faa ikke sjældent er, lide betydelig Skade ved, at der findes en Wildtstand, som ikke indskrænker sig til Skovene, men søger ind paa Bondens Mark og der anretter ikke ubetydelig Skade, hvilket jo i Særdeleshed gjaelder med Hensyn til Vintersæden og især med Hensyn til en Markfrugt, som i den senere Tid meget er kommen i Brug at dyrke, nemlig Raps, der ikke sjældent lider betydelig Skade derved, at Wildtet lægger sig i Sæden. Jeg tør saaledes henstille til Thinget, hvilket af disse Forslag det maatte ville give sit Bifald, enten det, som Udkastet gaaer ud paa, eller det, som Comiteens Pluralitet har tilladt sig at indstille.

Udenrigsministeren: Idet jeg i det Væsentlige kan henholde mig til, hvad det ærede Medlem, som sidder ved Siden af mig (Premierministeren), alt har yttret, maa jeg, naaget hvad den ærede Ordfører for Udvalget i denne Henseende har bemærket, at det ikke var Udvalgets Hensigt at gaae Giendomsretten for nær i nogen Henseende, dog bemærke, at i Praxis vil Udvalgets Amendement dog stille sig saaledes, at det bliver en saa betydelig Indskrænkning i Giendomsretten, at jeg, ligesom det ærede Medlem, der sidder ved Siden af mig, vil betænke mig paa at tilraade Hans Majestæt at sanctionere en saadan Bestemmelse. Jeg troer desuden, at om end Bankelighederne ved Erstatningen for Wildtskade kunne være betydelige, skal man dog ikke derfor bortkaste Barket med Lovet, og det saa meget mere, som der allerede i en stor Deel af de bestaaende Forhold, ved Forpagtninger, og i Særdeleshed selv ved Fæster, er taget Hensyn til Wildtskade ved Ansattelsen af Forpagtnings- eller Fæsteafgiften. Dernæst er Forholdet mellem Eier og Forpagter og Forholdet mellem Eier og Fæster saa afvigende og af saa forskjellig Natur, at jeg især maa have meget at erindre imod, at disse Brugere af Jord, uden Hensyn til, om de ere Forpagtere eller Fæstere, blive behandlede efter de samme Grundsetninger. Dertil er ogsaa taget Hensyn af Comiteens Majoritet. Men at navnlig en Bruger, umiddelbart eller kort efter at han havde forpagtet Jorden, uden at faae Jagtretten — hvad der ofte er taget udtrykkeligt Hensyn til i Forpagtningscontracten — lige-

fuldt skulde være berettiget til at fordre Afvsn. af Jagtretten, dette maa jeg ligeledes paa det Allerbestemteste erklære mig imod.

Slensborg: Jeg skal tillade mig med nogle faa Ord at rejsfordiggjøre det Ændringsforslag, som min ærede Nabo tilhøire (Oreier) og jeg have stillet. Jeg maa først, førend jeg gaaer ind derpaa, afslægge min Taksigelse til den ærede Ordfører, fordi han, ligesom han har fralagt Comiteens Majoritet, saaledes ogsaa har fralagt mig den Hensigt paa nogen Maade at ville træde Giendomsretten fornær. Jeg maa ogsaa aldeles henholde mig til ham, med Hensyn til hvad han har anført om, hvad der taler imod at give Bestemmelser om Wildtskades Erstatning, hvorom jeg under Sagens første Behandling har yttret mig. Det forekommer mig, at Majoriteten i Principet, som ligger til Grund for det af mig stillede Ændringsforslag, ikke kan være saa ganske uenig med mig; thi, idet Majoriteten ophæver det bestaaende Lovgivningsprincip, Giendomsret som Basis for Jagtret, idet man indrømmer Brugeren Ret til at kræve Jagten afløst, forekommer det mig, at Majoriteten fra det Øieblik kommer til at staae meget nær sammen med mig. Spørgsmaalet bliver da blot, hvor let man vil gjøre det for Brugeren at komme i Besiddelse af hvad man dog vil indrømme ham, hvor mange Slags Brugere man vil indrømme denne Ret. Det forekommer mig, at Majoritetens Forslag vil gjøre det vanskeligt — jeg vil ikke sige mere — for Brugeren at komme i Besiddelse af det, man dog har villet unde ham. Men, forsaavidt den ærede Ordfører, forekommer det mig, har yttret, at det var nærgaaende og maaskee uretfærdigt, hvis en enkelt Bruger skulde have Ret til at kræve Afvsn. da maa jeg herved tillade mig at bemærke, at det ikke er uden Exempel i Lovgivningen, at en enkelt Mand kan tvinge Andre til at forene sig med ham i lignende Retning. Jeg skal her citere Forordningen af 23de April 1781 § 1, om Jordfællesskabets Ophævelse. Efter denne Paragraph kan en enkelt fordre Fællesskabet opløst, og de Øvrige skulle da deeltage med ham i de Indretninger, navnlig Indhegningen, som Fællesskabets Ophævelse gjør nødvendige. Efter Forordningen